

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četr leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslojpe štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 27.

V Ptuj v nedeljo dne 5. julija 1908.

IX. letnik.

Cenjeni naročniki in prijatelji!

S to številko stopi naš priljubljeni list

„Štajerc“

v 3. četrtletje VIII. svojega letnika. Da ne pride do kakšnega motenja v dopisovanju, prosimo vse svoje cenjene naročnike, da poravnajo čimprej naročnino.

Naročnina stane: Za Avstrijo na leto 3 K, na pol leta 1:50 K. Za Ogrsko in Hrvaško na leto K 450, na pol in četr leta razmerno. Da je ta cena tako visoka, so krivi Košutovi veleizdajalci, ki se bojijo „Štajerčevega“ biča. Za Nemčijo na leto 5 K. Za Ameriko 6 K. Za vse druge inozemske dežele se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine.

Naročnina,

katero naj blagovolijo naročniki čimprej poravnati, je gotovo tako nizka, da je komaj papir plačan. Mi naprednjaki tudi ne iščemo dobička temveč nam je edini namen, da izvršimo potrebno delo v prid ljudstva. To lahko rečemo, da ni noben slovensko pisani list tako odločno borbo proti ljudskim zatiralcem peljal, kakor naš „Štajerc“.

„Štajerc“ se ne ozira ne na levo, ne na desno, temveč dela edino in izključno za ljudstvo.

„Štajerc“ biča brez usmiljenja vse, kar je ljudstvu sovražnega in škodljivega.

„Štajerc“ hoče na gospodarskem polju zboljšanje žalostnih razmer kmeta, obrtnika in delavca. Na polju politike zahteva, da bi imeli delavni sloji isti vpliv kot

gosposka. Na kulturnem polju pa zahteva „Štajerc“ čimveč izobrazbe za vso ljudstvo.

To je naš namen! Kdo ima pogum, da bi očrnil, osmešil ali zasramoval ta namen? Mi pravimo: Vero se ne sme omadeževati s politiko! Narodnost se ne sme zlorabljeti v strankarske namene. Kmet, obrtnik in delavec pa so večni stebri človeške družbe in brez njih, proti njih volji se ne sme ničesar več zgoditi.

Zato pa ne sme manjkati „Štajerc“

v nobeni hiši.

Delajte, razširjajte vaš list, naročajte se, agitirajte za nove naročnike. Ako vsak naših odjemalcev pridobi le enega novega naročnika potem pridemo do velikanskega števila naročnikov

30.000.

Potem pa nam bode tudi lahko ustreči vsem zahtevam, ki jih stavijo naši odjemalci!

Na delo torej, naprednjaki!

Uredništvo in upravnništvo.

„Svoji k svojim!“

V vsakem prvaškem lističu čitamo te besede, na vsakem prvaškem shodu jih čujemo. Te besede naj pomenijo, da je le prvaški odvetnik, trgovec ali obrtnik poštenjak, vsi drugi pa samo oderuhi. Semtertja pa se vidi, da je stvar ravno nasprotna. Kolikokrat smo že ožigosali nečuvano visoke cene in slabo blago „narodnih štacun!“ Kolikokrat smo se morali tudi že popečati s krivičnimi računi prvaških dohtarjev (n. pr. dr. Brumena, dr. Brejca, dr. Benkoviča itd.) Danes nam predloži zopet slinčni slučaj, ki je posebno značilen. Torej, čitatelji, čujte in strmite!

Lansko jesen je pričel v občini Grabšince pri Zgornji Radgoni med dvema kmetoma nesrečni proces. Po prvakah vzgajeno ljudstvo se danes že samo sebe uničuje. To niso več prijatelji in sosedji, marveč sovražniki, ki drug drugemu škodo delajo. Sliko tega grdega sovraštva kažeta sosedja in posestnika Franc Matjašič in Jožef Antonič v Grabšincih. Kakor se že na deželi godi, se živina semtertja zaide. Tako so tudi nekega dne Antoničevi volji zašli v Matjašičev gozd; menda niso natanko meje vedli. Matjašič pa je takoj k prvaškemu dr. Lešniku v sv. Lenart tekel in vole zatožil. Sodnija je povabila Antoniča; k sredi ni povabila tudi volov, kajti drugače bi imel mož še večjih stroškov. Antonič je takoj priznal, da njegovi volji niso imeli pravice, pasti v Matjašičevem gozdu. Vkljub temu je bil obsojen na plačilo stroškov za 39 kron. Antonič ni imel te za kmeta velike svote in ni mogel takoj plačati. Žalostno je šel proti domu. Kmalu potem je dobil od prvaškega dr. Lešnika pismo za stroške v znesku 10 K 56 h. Antonič je zahteval da zmeri sodnija te stroške. In res, sodnija je znižala stroške na 4 K 40 h, torej več kot za polovico. Prvaški dr. Lešnik je torej po mnenju sodnije za čez 6 K preveč računat. To pač iz same ljubezni do slovenskega kmeta... Ali pride še lepše! Kmet Antonič se je zmotil in je plačal dr. Lešniku samo 4 K 20 h, torej za 20 h premalo. In za teh ušvih 20 vinarjev je pustil slovenski dr. Lešnik slovenskega kmeta Antoniča zarubiti. Za 20 vinarjev rubež! Na ta način je napravil dr. Lešnik kmetu 7 K 56 h novih stroškov! Dr. Lešnik se je iz same ljubezni do kmeta še pritožil, češ da so troški prenizki. Ali s to pritožbo ni nič dosegel.

Kaj pravite k temu, slovenski kmeti? Ali bodete še „narodni stranki“ in klerikalcem verjeli, da vas prvaški advokat ljubi? Za dva j-

Pri „grobian-birtu“.

IV.

Naš Jura je brihtna glavica, — ljudje celo pravijo, da je odprte glave, kadar zija. Njega ne opehari nikdo, pa naj pride potem madžaronski cigan ali pa poljski jud. Niti sam lucifer bi Jureta ne opeharil... Ali v našem kraju imamo več krčmarjev, ki niso vsi tako brihtni. To dokazuje sledeča dogodbica, ki nam jo je povedal Grega nekega dopoldne, ko smo ravno poskušali novo nastavljeno vino.

„Veste“, pravi Grega, „kaj se je včeraj gostilničarju Jožku zgodilo? No, vsakdanji njegovi gosti so sedeli pri mizi in pili vino. Nakrat si zašepetata dva nekaj na uho in kmalu potem se pričneta navidezno kregati. Eden vpije „na desno“, drugi pa še močneje „na levo“. — „Pa staviva“, pravi prvi. — „Makari, za šest litrov vina“. In udarila sta v roke ter poklicala krčmarja. „Ti, Jožek, ali daš 6 litrov vina, za katere smo stavila? Kdor zgubi, pa plača!“ — „O zakaj pa ne“, pravi krčmar in prinese vino. Pili so in pili in spili. Ko se napravljajo proti domu, postane krčmar radoveden, se popraska

za nčesa in vpraša: „Zakaj sta pa pravzaprav stavila?“ — „Veš zakaj?“ pravi eden gostov in se prime za stol, ker so se mu noga že malo tresle; „jaz sem trdil, da bode turm farne cerkve, kadar se podere, padel na desno; ta pa trdi, da bode padel na levo; bomo pa videli“. — Krčmar je napravil oči kakor vol pri novi štali. — „Ja vraga“, je rekel, „kdo bode pa vino plačal?“ — „Tisti, ki zgubi“. — „Ja, pa kedaj?“ — „No, potolaži se, kadar bode turm padel“. In odšli so, krčmar pa se je pridušal, da so se kar iskre karale.“

Zasmejali smo se tudi mi in obžalovali, da Jurčeta na tak led ne moremo spraviti. „Nekateri krčmarji so res nerodni“, pravi draksler; „pred kratkem se je debelemu Tinčeku to-le zgodilo: Poredni gost pride v krčmo in prinese skrito par malih, 1 centimeter dolgih ribic seboj, katere je nalovil v reki Nil. Krčmar mu prinese četrta vina in odide, gost pa vrže ribice v vino. Ko pride krčmar nazaj, vzame gost vino, pogleda skozi luč in pravi glasno, da so vsi slišali: Veš kaj, Tinče, ako že vodo k vinu mešaš, potem jo vzemi iz vodnjaka, ne pa iz potoka. To vendar ne moreš zahtevati, da bi

jaz ribe pil. — Krčmar je pogledal in videl res ribe v vinu. In pričel je vpti na natakarja, da so šipe pokale. Gosta pa niti dni več pogledal.“

Tudi ta šala je bila dobra in zopet smo se smejali.

„Tinčetu se večkrat kaj tacega pripeti“, pravi žnidar Kum; „le poslušajte: Pred kratkem so mu napravili gostje z žajfo dolgo črto po špeglu; izgledalo je, kakor da bi bil špegel razbit. Ves prestrašen pogleda Tinče nanj in prične vpiti na natakarja, ker so gostje rekli, da je on špegel razbil. Natakar se je pustil okregati, ker je vedel za šalo. Kočeno pravi eden gostov: „To vendar ne moreš zahtevati, da bi natakar špegel plačal. Dajmo denar skupaj, vsak nekaj in dobro je. In res, krčmar sam je dal tri krome. Gostje so zapili te tri krome in izbrisali z žajfo napravljeno črto na špeglu. Krčmar pa je postal zopet za nekaj pametnejši.“

Že med pripovedovanjem te povesti je ndarilo dvanajst. Jurek je že sedel pri svoji fizičlovli župi in udrihal po nje, kakor da bi imel pohane piščance pred seboj. Zato smo jo tudi mi proti domu odkurili.

(Prihodnje naprej.)

set helerjev vam potegnejo ti ljudje kožo čez našesa. Potem pa še kričijo: Svoji k svojim!

Politični pregled.

Državni proračun ki ga je ravnokar zbornica sprejela, obsega grozovito visoke številke. O1 leta 1902 je narastal za skoraj 464 milijone kron. Izdatki za leto 1908 znašajo skoraj 2 149 milij. kron. Kako se porabijo te denarji? Ljudstvo ima pač malo od njih! Civilna lista dobi za 2 milij. več nego l. 1902, notranji ministerij za 17 milij. več, deželnoobrambeni ministerij za skoraj 18 milij. več; vseh povzanih vojaštva za 10.000 moč in oficirskih plač pa bode narasla ta svota na 34 milij. Za deželno brambo se bode torej letno skoraj 100 milij. iztajalo. Ministerstvo za poduk dobiva za 23 milij. več. O1 tega denarja se izdaja za zvišanje duhovniških plač 6½ milij., za srednje šole 10, za visoke 7, za ljudske 2 milij. kron. Torej za šole, ki jih rabi ljudstvo, še vedno ni denarja! Finančno ministerstvo dobiva za 79 milij. več. Izdatki za mornarico so narasli za 11 milij., izdatki za vojaščino pa za 21 milij. Kako visoki so izdatki za armado in mornarico, se ne ve natančno. Ve se pa, da finančni minister v tem oziru ni štedljiv in da so delegacije l. 1902 dovolile 356 milij. za vojaščino in mornarico in 100 milij. za artiljerijo. Kakor se vidi, so to svote, ki jih navadni človek niti ne razume. Kako dobi država te denarje? Direktni davki prinašajo 323½ milij. kron, indirektni davki pa čez 865½ milij. Colninski dohodki pa znašajo 121 milij. kron.

Delegacije stopile bodo v drugi polovici septembra skupaj. Nove volitve za delegacije se ne vršijo.

Državni zbor je dokončal dolgočasne razprave o proračunu in je končno ta proračun sprejel. Pri tej priložnosti je prišlo zopet do velikanskega škandala. Češki kognak grof Sternberg, politična baraba prve vrste, je postal namreč v zadnjem času klerikalac. Zato ga ti klerikalci pri vsaki priložnosti izvolijo za glavnega govornika. On pa izrablja svojo govorniško prostost, da napada na najnesramnejši način svoje tovaršice. Tako tudi to pot. Napadel je socialiste. Ali naletel je slabo. Socialistični poslanci so naskočili Sternberga in malo je manjkalo, da bi ga ne prav "po domače" preklofotali. Metali so mu protokole in spise v glavo. Le s težavo se je napravilo mir. Res, lepa zbornica!

Trgovinska pogodba s Srbijo, katere je nepravila toliko vroče krvi v vrstah avstrijskih kmetov, bode glasom neznanila vlade šele v jeseni državnih zbornic predložena. Upamo, da bodejo poslanci potem svojo dolžnost storili.

Znižanje davka. Vlada namerava hišno-razredni in hišno-cinčni davek znižati. Po njenem načrtu bi bile 16. razreda pripadajoče hiše tega davka proste. Hišno-cinčni davek bi se tekom prihodnjih 12 let na ta način znižal, da se zniža v glavnih mestih od 26% procentov na 19%, v drugih mestih pa od 20 na 15%.

Kmetijska predavanja za vojake so vpeljali za zimo v Belgiji. Ta velepotrebna predavanja bodo trajala od decembra do marca. Kakor znano, so taka predavanja že na Francoskem in Italijanskem. Dobro bi bilo, da se jih vpelje tudi na Avstro-Ogrskem kajti taka predavanja dvigajo kmetijski ponos in izobražujejo kmetijske sinove, kateri služijo pri vojaki, tako da po dokončani službi lahko svoje znanje na domači grudi porabijo.

Prepoved uvoza mrve in slame na Angleško. Glasov naznanila ministerstva za znanje zadeve je poljedelski urad v Londonu zapovedal, da se od 9. marca t. l. slamo in mrvo iz avstro-ogrske države ne sme na Angleško uvažati.

Več luči!

(Dopis iz pisateljskih krogov.)

V nekaterih časopisih se zmerom nabajamo odmeve velike "nedelje" (tednu), ki so jo preživeli, čitateljem že znani slovenski poslanci v Petrogradu. Iz tega bi si nemara čitatelj domisljal, da je že vse zlato, kar se sveti in da so ti poslanci dosegli B g sam vidi kakšne uspehe, na katere so lahko ponosni. Onim, ki tako mi-

slijo, lahko povemo, da se Rusi tem predrznežem, ki so jih prišli vabit na veliko T.ubarjevo slavnost, niso vsedli na limanice. Iz mesta in svoje srede jih sicer radi gostoljubnosti niso pogнали, toda precej, ko so odnesli pete, so se oglasili tudi n zadovoljneži in organ Sojuz (zveze) ruskega naroda, petrograško „Ruskoje Znamja“, je videlo v onih treh poslancih (Hibarja, Kramarja in Hubovickega) nič več nič manj nego agente mednarodnega židovstva, ki so dospeli v Petrograd samo radi tega, da ondi pomagajo utrditi to „prokleta“ ustavo (konstitucijo). Po mnenju tega časopisa bi imela vlada te nevarne agente poslati brez odloga po „šubu“ nazaj odkoder so prišli, samo da bi jih več ne bilo v Rusiji.

Koliko si ti „Slovani“ in ob enam tudi kranjski naprednjaki v zvezi z židi, v tem je „Štajerc“ že poročal, iz česar se lahko čitatelji prepričajo, da oni časopis tem odpadnikom od katoliške vere ni delal krivica. Radi tega bo tudi za prihodnje najbolje, da se naj imenujejo vse drugo, samo ne več „Slovenci“ in Slovane, da se ne bodo lagali, kakor je današnji teh ljudij že nekaka sveta navada. Lsž, napuh, tatvina, pretepi, poboji in druge pregrehe pa gredo skupaj kakor v procesiji, da človek, kadar se mora opustiti v borbo z njimi, pač najraje obožavo vzdihne: „Duch das schrecklichste vor Allem ist der Kampf mit Ungaziefer. dem Gestank als Wauze dient.“ „Štajerc“ se torej vkrvja s to zadevo le toliko, kolikor je malone primoran, kolikor to zahteva njegovo stremljenje po resnici, torej naj pove svojim čitateljem koliko bo vredna takšna slovenska federacija, ako bi se tem prvotakom vendar-le posrečilo skrpati nekakšno pojedino o priliki odkritja spomenika novejšega slovenskega svetnika, katerega ime nemara zagledamo že drugo leto v „koletdarju“.

Federacijo hočejo osnovati prvaki, ki se za mnenje prebivalstva v tej zadevi niti ne zmenijo. Saj onemu „misere contribus“ plebs“ je treba samo zaklicati „Marš, ali pa „Naprej!“ ker ono mora se brezpopojno podvreči, saj nima več svoje, proste volje. Stari Bog, ki še živi in gleda na komedije, je dal ljudem pri stvarjanju vsaj proste volje, novi bogovi, katerih pa je že več nego preveč, pa so v tem oziru večji roparji in egoisti, ker so vzeli ljudem, katerim zapovedujejo, povsem njih prosto voljo, iz česar je razvidno, da sedanjí napredek ni noben napredek, marveč le strahšansko nazaj v paganstvo. Kdo še zamore pri takšnih odliščinah govoriti o liberalizmu, prostosti, enaki pravici za vse? Samo on, ki se zna prav debelo lagati. Ko so jeli nabirati za ljubljanski „Narodni Dom“, so na široko odprli usta ter hvrali, kako bo imel ondi narod svoja vedrila in zabavne večere, ako s doneski pomorega pozidati. In zaslepljeno ljudstvo je prinašalo darove po svojih močeh. Kaj pa sedaj? Ako se kateri od teh prostakov le prikaže v „Narodnem Domu“, urno se znajdejo takšni, ki ga v imenu bratovske ljubezni in napredka sunejo črez prag, zakaj „Narodni Dom“ je pozidan le za gospodo; ljudstvo ondi nima ničesar iskati. Takšna bo tudi bodoča slovenska federacija. Na pol pijani pevci vtegnejo sicer zapeti kakšno novodobno dekadentično pesem, toda prosti narod se jim bode jokal, ali pa jim kazal — osle. Saj je slehna beseda, ki jo zinejo o bratoljublju, o zvestobi do domovine, da celo do svojih najbližjih sorodnikov, le debela laž. Ridi figamstva in nezvestobe so propadli ideali in za koga se naj navdušuje mladina, ako zgubi vero v svojo in svojega naroda bodočnost, ako jo takšni voditelji pripravijo ob ideale? „Saj se res ni treba čuditi, da se čuje toliko o samomorih med mladino in djaštvom, katero oropano vsega, kar je svoje dni blažilo srca, nima sedaj za isto nikakega nadomestila, da nima vere samo na se in svojo prihodnost in se slepo vdaja bodisi pohotnosti, bodisi pijančevanju, le kakega stremjenja po čednostih ni moči opaziti nikjer. Zares kam pridemo, ako pojde tako naprej, ako bo krivica tako gospodovala nad pravico, ako bo še nadalje tako proganjala nedolžnost, ako vnebojidi grehi se ne bodo smatrali več za greh? Čimdalje boste dopuščali, da bodo vladale kakšne neznosne razmere med ljudmi, tem večja divjost in nenravnost bo zavladala v človeški družbi in namesto one blažene prihodnosti, o kateri je pel Prešern: „Vremena bodo Kranjcem se zjasnila, da ni naj bil v tej stvari samo Podravske iz-

jim lepše zvezde kakor zdaj sijale“, bodo se peklo že na zemlji in nastopil bode čas, ko bodo živi blagrovali mrtve. Torej kdor še želi človeštvu dobro, naj kriči, vpije, svari... ako le nič ne pomaga, pa se naj zapre v svojo kamrijo in brez potrebe na hodi iz nje, zakaj napoved Kristusova se uresničuje... .

Dopisi.

Sv. Lovrenc slov. gor. Naši veteranci se niso udeležili slavnosti na Ptujski gori, ker se sramujejo svojega „hauptmana“ Horvata, kateri je napravil nam vsem tako „čast“ pred vsem svetom! Samoto napraviti zna ta dika b'žna nedolžnosti, kateri nosi „roženkranc“ v žepu in hodi pridno k spovedi; odvezo pa mu daje naš župnik... Ja človeka oblije sramota, ako čuje govor in provanje v drugih krajih črez našo občinsko vodstvo. Zategatelj pa zopet ponarjamo, da se mora človeku kakor je naš „nedolžni“ Hrvat, občinski stolec vzeti od oblasti, ako ne odstopi sam. Mi nimamo zaupanja do človeka, kateri je našo občino in naš denar v občini na tak grdi način izrabljal. Dinar sliši v mestno šparkaso in ako se to ne zgodi, bomo šli do višje oblasti. Hrvat pa naj pomisli, da ni lepo, na tak način „gospodariti“ in potem še predrznost imeti, dalje za „rihtarja“ biti. Mi zahtevamo, da naredi oblast red in odstavi Horvata. Drugače ne bo miru!

Fram. Naš g župan in načelnik posojilnice ima pač usmiljeno srce do vbogh ljud. Umrlje vboghi občinski rev ž in njegova sestra, tudi revna, prosí g župnika, da bi se mrtvemu zvonilo; ali g župnik ji pošlje k g županu. Leta pa ji odgovori, da za takšne, katere občina okrbuje, ni treba zvoniti. Ta se pač vidi, da ni nič brez denarja! Pa blagor mu, usmilil se je g. Tomas Krajin in pustil mrtvemu zvoniti ter mrtiča z svojimi ljudmi na pokopališče spraviti. Hvala mu bodi! Sramota pa onim, ki imajo krščanstvo le na jeziku, v srcu pa delajo celov smrti razliko med reveži in bogatimi!

iz krajine kanibalistov. Ali je mar Avstrija še katoliška država? Sprejmi, drugi „Štajerc“ od svojega redkega sotrudnika še tretji dopis ter priobči ga v celoti, ker bi tega nemara ne ušil, kateri drugi ne katoliški, pa tudi ne liberalni časopis, boječ se zamere bodisi že od te ali druge strani. Ker pa je dandanašnji treba mnogo poguma onemu, ki si drze resnico govoriti, torej ti tega poguma ne morejo odrekati celo Tvoji najhujši nasprotniki in zgolj te resnici zatirani od vseh strani na ljubo Te podpisani prosí, da priobčiš naslednje vrstice. Svar se tiče nikogar drugega, nego zatiranega od vseh strani pisatelja slovenskega Podravskega, katerega so sedaj, ko je zbežal z krajine kanibalistov in se preselil drugam celo oblastnije obsodile nekako v imenu zakona v duševno smrt, a to zavrtno, ne da bi se ga poprej zaslúšalo in čujte tako nekako celo v imenu postave „in Namen Sainer Majestät“. Torej najjačuje selaj slovenska in slovenska javnost, sploh vsi učitelji, katerim pride list pred oči, kaj je zakrivil hudega oni Podravske, da se končno tako nečloveško postopa z njim, zakaj ako je imel že v časih poganstva veljavo pregovor: „Vox populi, vox Dei“, ima jo menda v tem večji méri še sedaj. Ker mu radi neomadežvanega obnašanja ne morejo pripisati ničesar na rovaš kar bi ga prisililo umolktniti za zmerom, torej mu očitajo sedaj po triletnem bivanju na prostem, da je bil l. 1904. zmešan, blazen, vse to radi groznega pomanjkanja ki je vladalo pri hiši, ko mu je žena vse post preležala v postelji in mu starejšo hči radi tega ker ni imela kaj dati v lonec, da bi skuhala živčeva sebi, materi in mlajšim otrokom, prišla radi samh skrbij ob pamet in so takrat še starokopitni, a danes že „napredni“ Ribničanje, namesto da bi mu pomagali, kakor se pravim kristjanim spodobi, se mu rajše smejali, da je v resnici jel trditii, ako pojde tako naprej, da mora napočiti konec sveta. To je bila torej njegava znorelost, radi katere je moral v bolnišnico in se je l. 1905 dne 18. marca, ozdravljen vrnil, pa ako še tatn, ali toljavaju, ako enkrat prestopi svojo kazen, dotične nihče opošati ne sme, da ne žali njegove časti, kako da ni naj bil v tej stvari samo Podravske iz-

jema, za druge so postave in kljukasti paragrafi, samo za njega in njegovo rodbino jih ni. Podravski je torej dandanes nekaj Hofnarr, človek ki ne more koga razžaliti, torej postajamo, kako hoče on govoriti resnico. Sveta vera nas uči in tudi Kristus pravi: „Kar ste storili kateremu revnemu v mojem imenu, ste meni storili“, „kdor svojemu bratu reče norec, on bo kriv peklenkega ognja“. Kaj pa dandanes delajo nepravičljivi Podravskega? Kot za geslo svojega delovanja si je zapisal besede: „Za dragi dom, za vero, ne glej nikdar na mero“. In delal je po dnevu, ko je sijalo zlato sonce, delal po noči, ko so drugi sladko spali, prevel je polg nebrojnih drugih prevodov vsega Sienkiewiczja, čegar dela služijo sedaj za berilo na srednjih šolah in učiteljskih pripravah, pisatelj pa se smatra celo od c. kr. oblastni za idiota. To je mogoče samo v novodobnem Babilonu, v Avstriji, ki bi rada bila napredna in katoliška, toda kakor vidimo nižje, ni ne eno, niti drugo. Pravo geslo naprednjakov je: „Selbst leben und auch andern leben lassen“, toda kaj naj porečemo o takšnem naprednjaku, naj si je že Nemec ali žal bog tudi Slovenci so že takšni, ki si v svoji zaslepljenosti in v svojem napačnem domišljevanju, da njegov bližnji ni več človek, da še toliko ni vreden kakor pes, kajti za pes so napravile neke vsmiljene gospe zavetišče v nemškem Gradcu, za ljudi pa imajo samo besede napse na vratih: „Bitteln und händeln ist hier streng verboten“. Sveda to je napredek po novodobnem kopitu, ki ga ob času, ko so še živeli na zemlji oni močje in žene, katera sedaj častimo kot svetnike in ugodnike božje, ni bilo Avstrija sme biti ponosna na tak napredek, ki pa smrdi po poganstvu, kar je tudi v resnici. Sveta vera in božje zapovedi zapovedujejo „veruj v enega Boga!“ ali pa mar veruje v Boga on, kateremu je prisega sveta samo takrat, kadar se gre za kakšno sodniku priljubljeno osebo, kadar pa ta oseba slučajno ni priljubljena, pa ima slehri barabi več vere več zaupanja, samo da se ona nepričljubna oseba obsodi, kakor se je obsodil zavrtno Podravski ter se je dalo celo nekako razboznati naokrog, da ne sme on z ljudmi, a niti ljudje žnjim občevati? Podravski ni Kristus, toda v zaničevanju, zasramovanju in proganjanju je povsem podoben Kristusu, samo na križ ga še niso pribili, ker to bi bilo menda vendar nekoliko preveč barbarako. Podravski, dižeč se zgoraj navedenega reka „za dragi dom za vero“, sedaj nima časti, ker so mu to čast in poštenje na tolovajski način vkradli, a vendar božje zapovedi in hudo jota postave odločno prepovedujejo: „ne kradi!“ Podravski nima časti, a ima čast oni, ki s svojim šuntanjem razdira soglasje med zakonikami, ki razdira sklepajoče se zakone, da štuje eno stranko zoper drugo, ima čast on, ki hodi pijan, da si celo noge polomi pri tem, samo če le zamore ogrniti naše nekoliko boljše suknjo. Vera nas uči, da vsaka krivica mora biti poravnana, ako ne tu, pa na onem svetu, toda jota postave pravi, ako bi tudi kak skean grešnik hotel na smrtni postelji poravnati komu v življenju doprinešeno krivico, da tega ne sme storiti pravim posredovancem, ampak tistim, ki se v to zadaro vmešajo slično nekakemu Falstafu in bi po takšnem tujem blagu ne smeli stegniti svojih rok, ako bi še sploh imeli v svojih prsih vest, ako bi še verjeli v greh. Toda kdo bo še verjel v krivico in greh, ako je celo v strani veoučiteljev in jote postave takšno odiranje javno dovoljeno. Sveta vera in božje zapovedi prepovedujejo uboj, zlasti še zavrtni uboj, toda kaj si naj mislimo o avstrijskem zakonodajstvu, ako pa ko res dovoljuje, da se otrokom ubije oče, a to še pod pretvezo, da se jim bo dobro godilo, kakor so to storile oblasti v Podravske, zakaj vzeti komu po nedolžnem njegovo čast, ali pa ubiti ga, to je na vsak način eno in isto. Bog je dal slehremu človeku pravo voljo in za zvezdo voditeljico mu je dal v pravi vest, da torej po njej se ravna je doprinaša bodisi dobro ali hudo, toda jota avstrijskega zakonodajstva baje trdi, da on, ki je tako „rečen“, da je bil postavljen pod kuratorstvo lažnjivega, hinavskega človeka, nima več svoje volje, da je torej nekak poganski suženj, da bi torej smatral si celo za zaslugo oni, ki bi takinega ugonobil ne le duševno, marveč tudi

telesno. Tako baje trdi jota avstrijskih zakonov, ki pa se z božji mi vjemajo tako, kakor tema z lučjo, kakor voda z ognjem, ki so naravnost žalostna za državo, katera se hoče biti krščanska in katoliška. V poslednji številki „Nar. Lista“ je bilo nekaj omenjeno o bralnem društvu v Ribnici, iz katere je moral radi kanibalističnega življenja zbežati Podravski, torej bodi spošt. čitateljem povedano, da je ono bralno društvo osnoval s pomočjo nekoga župnika uprav naš Podravski. Dne 19/3. 1888 je ono društvo doposlalo slavemu škofu Strossmajeru čestitko naslednje vsebine: „Vaša Prezvišenost! Presvetli korzi! Napolnjeni od radosti, da je dal milostljivi Bog učakati Vaši Prezvišenosti petdesetletnico Vašega tako plodnosnega dušpastirstva, hitimo poleg številnih drugih tudi mi se Vaši Prezvišenosti k temu pomenljivemu dnevu spoštljivo priklentiti ter izraziti Vam svoja čutila hvalečnosti in občudovanja. Hvalečnosti radi tako neomejene ljubezni do slovenske narodnosti, katero Vaša Prezvišenost nikdar ni tajila, niti se je sramovala, a občudovanja pa radi doprinašanih žrtev k slogi med Slovani — katoliškimi in pravoslavni. „Pa bo en hlev in en pastir“ te besede smemo skoro obračati na Vašo Prezvišenost, videč, da je čast imena Vašega in cenitev zaslug enako razširjena po vsem slovenskem svetu in da ni nobenega, ki bi se v tem pogledu z Vašo Prezvišenostjo le od daleč meriti zamogel! Zleč torej, biva je skoro na vrhu Pohorja, naj bi Siva in Dava ponesla k slovesnemu dnevu Vam naše pozdrave, naj bi Bog vhranil Vašo Prezvišenost še na mnogala leta; naj bi zvezda Vaše Prezvišenosti v po Vas slovečem Dakovu svetila še vedno bolj in bolj, ponžao prosimo, blagovolite sprejeti tudi naše horne čestitke ter ohraniti nas v Svojem spominu in ljubavi, kakor i vse prave in zveste Slovence, se bilježimo z največjim spoštovanjem Vaše Prezvišenosti sluge pokorni: Odbor bralnega društva v Ribnici: Peter Miklavc m. p. tajnik, L. Strajhar m. p. predsednik, L. Miklavc m. p. denarničar, L. Držecnik m. p. predenar. Jakob Ravčič taj. nam. Na to čestitko je prejel oni prezirani sedaj bivši tajnik Podravske od Strossmajera sledeče pismo: „Velevljeni gospodine! „Hvala Vam liepa na srdačnoj čestitki, koju mi o mojoj zlatni misli a na ime slavnoga „bralnega društva“ pripozlati izvoljete. Bog Vas dragi blagoslovio i sve čestite članove Vašega društva svakim dobrom obilno nagradio! Bog dragi blagoslovio krasno Sloveniju i krepio dragu našu braću Slovence u obrani svoga jezika, svojih prava i običaja. Bog dragi uskorio čas našega narodnjega jedinstva izmed brata Slovenca i Hrvata a uskorio i čas vjerskoga jedinstva sa našom ostalom slovenskom braćom u crkvi katoličkoj. Još jednom: topla Vam moja hvala i moj biskupski blagoslov! Sa bratom ljubavljju, Strossmaier s. r. B. i R. U Djakovu dne 26. ožujka 1888. Torej oni autor te čestitke katerga so blagoslavljali pismeno ali dejanski štirje slovenski škofje, katerega je odlično pridgar in čestilec Marijin zaznamoval s svetim križem, govoreč: „V imenu blažene Dvice Marije ti rečem, da moraš biti zdrav“, oni človek je sedaj po joti avstrijskih zakonov idiot, izvržek človeštva, malone stekel pes, na katerega se bo razpisala nagrada, da jo zasluži on, ki ga ubije. Pokojni pisatelj Zola je rekel, da človek mora imeti denar, da zamore potem reči vse, toda Podravski nima denarja, ker mu je po joti zakona prepovedano imeti denar, ima pa pravico do eksistence, kakor slehri drugi in ker se običajno mrtvim delavcem na polju prosvete stavijo pogostoma celo dragi spomeniki, ali bi torej mar ne bilo bolje iti po pamet v glavo ter namesto mrtvemu spomenik, dati še živem košček kruha in tako ugoditi tudi volji Stvarnikovi? Toda kdo bo še dandanes govoril o milordju, ko se pa že celo v glavnem mestu Slovenije nameravajo proslavljati javno največji sramotitelji Materje Božje, Tolažnice žalostnih, Pribežališča grešnikov? Odkritje spomenika protestantnu Trubarju to je za naravnost povsem zanesiva katero se drznejo zadati slovenski prvaki presveti Trojici in tudi vsemu katoliškemu slovenskemu narodu, oni prvaki, ki so ob času potresa radi sprejemali tudi darove slov. bogoljubne duhovščine z laj pa, ko so si z njim opomogli, pa znovic očitajo revnim pisateljem, kakor

Podravske, njih beraštvo ter vabijo celo druge Slovence, naj pridejo na njih vseslovensko slavnost, prirejeno na čast slovenskemu protestantnu Trubarju. V svoji zaslepljenosti so res tako prismojeni, da si domišljejejo, da se jim nemara vsedejo drugi Slovani na limanice in pridejo semkaj pomgat zaničevati sv. katoliško vero, katero so sprejeli pri sv. krstu, katere pa bi se sedaj radi otrslo na tako sramotni način. Za takšno dejanje in ravnanje nimamo mi Štajerci drugega odgovora, kakor znani Greuterjev: Pfaj! Peter Miklavc.*

Št. Jakob v Rožni dolini. Predragi „Štajerc!“
 Prosim te za malo prostora. Čakal sem že osem dni in štirinajst dni in tri nedelje, niti se ne oglasi glede teh napak, katero so naredili Ražunovi prijatelji. Vse je dobro, vse je lepo, kar naredijo napačnega ti Ražunovi prijatelji; če naredijo še tako škodo, če krajejo ali pa kar hočejo še tako napačnega delajo, pa ni nobene druge kazni kakor spoved, da jim Ražun grehe odpusti; potem pa je vse dobro! B g ne daj, ko bi bili mi naprednjaki to naredili ali pa „Štajerc“ kakor je rekel Ražun na prižajci. To bi bilo hitro naznanjeno in bili bi hudo kaznovani. V Sv. Jakobu so sicer dve stranki prvaštva: pristaši ene stranke so vrata postavili; ti sicer škofa ljubijo. Tisti pa, ki so vrata razdžjali, ga sovražijo. Vpričo se prilezujejo, zadaj pa sovražijo, takšni so pri nas naši klerikalci. Bog se vsmili teh ljudi! Še nekaj od Št. Jakoba! Vselej je bilo slovesno „praganje“ pri podružnici sv. Urši; zdaj je pa Ražun še na mašo pozabil. To je sam na prižajci rekel. Žalostno je, če od same politike duhovnik na mašo pozabi. Zakaj peša vera? Žihpolje. Ljubi „Štajerc!“ Ne zameri, da Ti tudi mi nekaj priobčimo, ker si gotovo že mislil, da smo mi Žihpoljani pozabili na te. Naš župnik Franc Mchl se je gotovo zopet s pametjo skregal. Pri nas smo imeli vsako leto na lepo nedeljo, to je bilo letos na 21. junija, procesijsko z Ražnim telesom; ali žali Bog, letos je ni bilo. In zakaj ne? Ker je gostilničar napravil muziko in zato, ker je naprednega mišljenja. Ko bi bil pa črnosuknež, gotovo bi mu bil župnik sam pripomogel. Pred 3 tedni so imeli črneljupni zborovanje v sosedni vasi, kjer so tudi tamburaši igrali. Tam je smelo vse plesati še tiste deviške ovčice so bile povabljeni na ples. Kadar je pa v kakšni drugi gostilni muzika, se jim ojastr prepove. Vi g. Mchl bi bili bolj zmožni na planino za pastirja, pa ne za dušnega, ker vi delate vse nasprotno, da bi le mglji enemu škodovati. To je ljubezen do bližnjega, kaj ne g. Mchl! Učitelj je prišel s fantami in učiteljica z dekletami, ki j h je bilo precej zbranih pred cervkijo, ker otroke to zelo veseli; pa so čakali zaman; pridga je bila skoro cela o gostilničarju in godcu in je udrihal po njih kot bi bil zbesnel. Potem je bila maša kot vsaki delavnosti, ni bilo „amta“ in še popoldanskega blagoslova ni bilo, kateri tudi še nikoli ni izostal. Toraj vprašamo Vas, častiti g. Mchl ali hočete delati vse le po svoji traji? Kdo vas pa plačuje? Če se še enkrat kak takega zgodi vas bomo pa še drugače skrtali! Še večje veselje bi nam napravili, ko bi šli od nas preč in sicer prav daleč, da bi Vas malo prej pozabili. Mi bi bili silno veseli, ko bi se takega dušnega pastirja iznebli; z veseljem bi zaukali in še z možnarji bi vam streljali za slovo. Za danes z Bogom!

Slike iz klerikalne stranke.

[Po „Bauzeitung“.]

Prva slika: „Njihov minister.“

Dunajski rotovž; velika dvorana; veliki shod; velika izjava! Narejeno od klerikalcev (ali kakor se imenujejo: krščanskih socialcev) za klerikalce. Udeleženci so agitatorji za to stranko. Ta stranka ima milijone državljanov za svoje nasprotnike in stoji v uničevalnem boju proti vsemu, kar se noče podvreči njeni nadvladi. In k tej strankarsko-politični demonstraciji pride ces. kraljevi državni uradnik najvišjega reda, minister, katerega vzdignejo vsi davkoplačevalci, kot agitator. On ne govori kot privatni človek temveč kot minister. Ja še več. On položi svojo službo, svoj ministerij k nogami klerikal-

* Čeprav se ne strinjamo z vsem, objavimo to. Ur.

nih voditeljev, odda v slavnostnem govoru „svoj“ ministerij klerikalcem. On pravi: „Poljedelski minister je „vaš minister“, delo, ki se se izvrši, se za vas izvrši.“ Klerikalci so dobili torej ministra v darilo. Vse je dal klerikalni poljedelski minister klerikalcem, samo ministersko plačo je za-se obdržal. Kmetom za tega ministra ni žal. Za klerikalce je ta minister vstvarjen. Ta minister, ki hoče erbako živino k nami pustiti, ta naj bude le klerikalce!

Druga slika: V ministerskem stolu in v bolnici.

Klerikalni listi so poročali, da je bil pri napadu Hagenhoferjevih klerikalcev na visoko šolo neki kmet s sabljo težko ranjen. Iz tega je razvidna vsa klerikalna brezvestnost. Hagenhofer je neumne kmete nahajkjal, da so zastavili svoje življenje, da zamore svojemu klerikalnemu ministru „uspehe“ naznaniti. Klerikalci bi lahko veliko bolj uspešno visoke šole napadli. Potegnili naj bi svoje ministre nazaj. Brez ali proti 100 klerikalnim poslancom je danes vlada na Avstrijskem nemogoča. Zakaj se klerikalci ne borijo proti vladi? Ker se čutita klerikalca Ebenhoch in Gessmann na ministerskih stolah prav dobro, ker se nočeta ločiti od teh časti in dohodkov. Da pa imajo kričati iz klerikalnega tabornja tudi kaj opraviti, zapeljujejo kmete v nesrečo. Vboge, zapeljane klerikalne kmete se nosi krvaveče v bolnišnico, voditelji te stranke pa sedijo prijetno v žametnih ministerskih stolah. Kmetje! Ali še vedno ne veste, kako brezvestno vas klerikalci zlorabljajo?

Treta slika: Narobi svet.

Duhovnike se odpusti od dela njih službe; ni jim treba maše brati, spoved slišati, verouk dajati. Sploh nimajo več dela z duhovniškimi posli in postajajo tiskarji, uredniki, izdajatelji časnikov, voditelji knjižaren, poslanci za deželni in državni zbor, deželni odborniki, strankarski voditelji itd. Ti duhovniki zamenjajo tedaj svoj visoki poklic s posvetnimi posli; katerih namen je denar in zaaluzek, — in to storijo, v kljub temu, da je Kristus dejal: Moje kraljestvo ni od tega sveta!

Naravno bi bilo, da bi tedaj, ko ne opravljajo več duhovniške službe, tudi duhovniško suktno slekli. Ali to se ne zgodi. Kajti duhovniška suktna mora pomagati, da napravijo v politiki „kšeft.“ Tako se združuje vero in politiko. Ljudstvo naj bi mislilo, da sta vera in klerikalna politika eno in isto! Najprve govori in deluje takšni politikujoči duhovnik v imenu Božjem v cerkvi, potem gre na ehod, govori kot politik in obrekuje nasprotnike. Ljudstvo ga vidi v cerkvi kot oznanjevalca Božje besede, o kateri se ne sme dvomiti. Pol ure pozneje govori isti mož v duhovniški obleki zopet in ljudstvo mu zopet veruje. Ti politikujoči duhovniki zlorabljajo svojo duhovniško čast v politične namene. Vsak pošteni verski mož mora to obžalovati. S tem trpita vera in duhovniška čast. Vsak pošteni prijatelj ljudstva mora temu nasprotovati.

Četrta slika: Novi dolgovi.

Finančni minister je napravil zopet 150 milijonov kron novega dolga. Od leta 1903 imamo za 882 milijonov več dolga. Avstrija ima skupno 9974 milijonov dolga. Finančni minister je sicer fini dečko. Vzel bi si lahko še 180 milijonov dolga, ker ima to pravico že od preje. Ali ne vzame jih, kër napenja raje davčno šravbo.

Tih 9974 milijonov kron zahtevajo po 4½% čez 350 milijonov kron obresti. Ta svota je večja kot vsi direktni davki. To se pravi: Delavno ljudstvo, v prvi vrsti kmet, plača tisoče milijonov davka samo kot krmo za veliki kapital.

Za to naj bi se klerikalci brigali. Ali tega nočejo, ker imajo svoje ministre.

Novice.

Suša je spravila kmeta popolnoma ob vsako upanje. Dež in dež, — to je že tedne sem želja ljudi, katera pa doslej še ni bila izpolnjena. Naravnost žalostno je pogledati paše in travnike. Tam, kjer je bilo druga leta v tem času vse sveže-zeleno, vidiš danes — pesek in semtertja par najslabši slami podobnih travic. Živina, ki jo ženejo na pašo, ne najde ničesar, — krma je že skoraj tako draga kakor žitje. Naravno,

da padajo živinske cene grozovito. Živinski sejmi so prenapolnjeni in lahko se trdi, da so padle cene vsaj za polovico. Vbogi kmet živinorejja je edina panoga kmetijstva, ki bi mu zamagla še kaj dobička prinesiti. Ali zdaj nima krme in mora svojo živino prodati po taki ceni, da je groza. Prebivalci mestov smo radovedni, je-li bodejo vsled tega tudi cene mesa padle. Doslej smo v tem oziru proketo malo šutili. Tudi žito ne obeta mnogo. Oves je jako slab Vbogo kmetsko ljudstvo! Na drugi strani pa se hoče povišati davek na žganje. Povišalo se je že cene piva. Vsa življenska sredstva so nesnosno draga. Od kje, od kje naj jemljejo? V spomladi so gorice krasno kazale. Tudi zdaj še ni slabo. Ali tudi v goricah primanjkuje dežja. Grozdie potrebuje zdaj mokrote in pozneje vročine. Mi bi radi ne samo veliko temveč tudi dobro vino. Kaj bode? Hmelj tudi ne odgovarja pričakovanju kmetov. Z eno besedo: vse trpi pod neznošno sušo in z vsakim dnevom imamo manj upanja, da bode letinja dobra. Bog vam pomagaj!

Požari so v teh vročih suhih dnevih nekaj navadnega. Prejšnje mesece smo vsake 14 dni enkrat izvedeli o kakšnem požaru. Zdaj pa moramo v vsaki številki o mnogih požarih poročati. Naravno, — s slamo ali šindeljni krite, napol lesene hiše se vnamejo zdaj kot da bi bile s petrolejom polite. Poleg tega je tudi še mnogo vasi, ki so prav neprimerno zidane. Lesena hiša stoji ob leseni hiši; ako se ena vname, mora pogoreti cela vas. Tudi gozdovi se radi vnamejo, posebno od iker, ki padajo iz dimnika železniških lokomotiv. Tu treba zelo paziti! Ludje pa naj bi se tudi že enkrat resno spravili na delo, da uresničijo požarne brambe. Vsakdo mora vendar potrebo požarnih bramb priznati. Torej treba nekaj žrtvovati in nekaj delati! Navste za snovanje požarnih bramb daje naše uredništvo vedno rado. Za ptujski okraj jih daje tudi komando prostovoljne požarne brambe v Ptuj (Hauptman g. Joh. Steudte). Samopomoč je najboljša pomoč!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Zmaga! V Št. Ilju slov. gor. so se vršile nadomestne volitve v občinski zastop. Izvoljeni so bili sami naprednjaki, gg. F. F. schereder, J. Haberl in Joh. Bartl. Dobro znamenje za prihodnje splošne volitve. Čast vrlim naprednim volilcem, kajti ravno v Št. Ilju hočejo črnuhi z vsemi silami solnce zatreti. Ali mi gremo naprej!

Veteransko društvo na Ptujski gori je imelo preteklo nedeljo blagoslovljenje nove svoje zastave. Vsa občina je bila okinčana s cesarskimi in avstrijskimi zastavami in streli iz možnarjev so oznanjevali slavnostni dan. Proti 11. uri so došli slavnostni gostje, protektor g. namestniški svetnik grof Attems iz Maribora, kumica gospa Ornigova, župan ptujski g. Josef Ornig, nadalje komandant g. major iz Ptujja z dvema častnikoma, vodja okrajnega glavarstva v Ptujju g. baron Nengebauer in drugi. Od Jagodičeve gostilne naprej za slavnostnega prostora so napravila razna društva veterancev s svojimi zastavami špalir. Došla je tudi vrla požarna bramba iz Cirkovec pod načelništvom g. Kaiserja. Nadalje sta bili navzoči dve godbi: deška kapela iz Ptujja in godba iz Monspurga. Gostje so obhodili vrsto veteranskih društev in protektor grof Attems je prijazno vse načelnike nagovoril. Potem so goste mladenke v belih oblekah pozdravile Dve dekleti sta nastopili in pozdravili v lepih nemških verzih grofa Attemsa in gospo Ornigovo ter jima podarili šopke lepih rož. Potem se je vršila na slavnostnem prostoru vojaška maša. Med mašo so svirali ptujski dečki, katere je ljudstvo povsod burno pozdravljalo. Po maši je govoril vojaški duhovnik v nemškem in slovenskem jeziku in blagoslovil potem zastavo. Na-to je pripela kumica gospa Ornigova krasni belo-zeleni trak na zastavo in izpregovorila lepe verzice o zvestobi v nemškem jeziku. Slavnostni govor je imel g. urednik Linhart najprve v nemškem in potem v slovenskem jeziku. Navdušeni „živio“-klici na cesarja so zadoneli in godba je zasvirala cesarsko pesen. Potem je govoril še v vznešenih besedah grof Attems. Po vojaški maši so defilirala društva in veselje je bilo videti moče, ki so še tako vrlu čutili za vojaške

vzore. Končno se je razvila zabava, ki je trajala pozno v noč. Res, take slavnosti Ptujski je jala gora še ni doživela. Vsa čast prirediteljem, vrniga n čast vsem, ki so pomagali do uspeha.

Gospa župana Orniga je bila kumica nova njegove zastave veterancev na Ptujski gori. Stori la je besedo iz plemenitega srca, v kljub temu da se je ravno padla na Ptujski gori od gotovih strani razširilo strme izgul peno hujkanje proti mestu in proti g. Ornigovim. Dokazati je hotela gospa Ornigova s tem svojim namrele činom, da nas veže vse ena vez — mila zelena doba naša domovina. Barve te domovine štajerske je vsakog pripela tudi na novo zastavo. Upajmo, da bodo veteranci na Ptujski gori tudi znanprej pošteni sinovi te zelene domovine, da bodejo varovali Štajersko pred napadi tistih, ki jo hočejo raztrgati in uničiti. Upajmo da bode zastava častno doživela svojo 100 letnico. . . Gospaj Ornigovi pa vsa hvala!

Župnik Keček v Stopercih je že pozabil, da je bil svoj čas obsojen, ker je na nesramni način neki pošteni nevesti venec iz glave iztrgal. Pozabil je tudi na svoje grehe, ki jih je delal, ko je neki rudarki „nogo zdravil“. Njegovo sovraštvo proti naprednjakom sega celo čez grob. Pred kratkem ni hotel spremljati nekega umrlega moža do groba, samo zato, ker je ein pokojnika baje naprednjak. Mi opozarjamo Kečeka, da ma bodemo enkrat tako pesen zapeli, kakor jo še ni slišal!

Šolska zadeva v Karčovini-Leitersbergu. Kakor znano, sklenil je svoj čas okrajni šolski svet Karčovin-Leitersberga, da vpelje v tamošnji šoli potrebni nemški poduk. Seveda so pričeli prvaki živo hujkanje proti temu sklepu. Posebno so vztrajali prvaki frančiškani hudo gonjo, v kljub temu da bi se kot men hi sploh ne smeli brigati za posvetne stvari in da fehtarijo pri naprednjakom in Nemcem istotako kakor drugje. 26. in 27. junija je bila v zadevi šole komisija, pri kateri so imeli oddati stariši svoj glas. 77 starišev se je izjavilo za nemško šolo, 97 pa za dvojezično, od teh nekaj za čisto slovensko. Tisti stariši, ki še niso svoj glas oddali, se bodejo zdaj od šolske oblasti poklicali, da to storijo. Čisto zanesljivo je, da se uresniči nemška šola. Po ustanovitvi nemške šole pa bode sedanja šola postala popolnoma slovenska. Kdor glasuje zdaj za dvojezično šolo, moral bode svojo deco v čisto slovensko šolo pošiljati. Naprednjakom je to vse eno, kajti ne frančiškani in ne prvaki dohtarji ne morejo preprečiti ustanovitve nemške šole. Stariši, glasujte za nemško šolo, ako ljubite svojo deco! Pomislite, da celo najbolj zagrnjeni prvaki svoje otroke v nemške šole pošiljajo. Le vam revežem branijo tega, da bi vaša deca rečna ostala. Torej na delo!

Iz zg. radgonskega okraja se nam poroča: „Narodni list“ se hudo jezi, ker je bil vrli g. Wratschko popolnoma oproščen. Seveda, temu listu bi bilo prav, da bi šel naprednjak Wratschko v luknjo, pa čeprav po nedolžnem. Zlaj se izgovarja ta list celjskih advokatov s tem, da sodnja „ni nič vredna“. Seveda, kadar pa je kakšni naprednjak obsojen, takrat je pa pač kaj vredna, kaj-ne? Sicer se pa „Narodni list“ v glavnem opira na glasovitega prvškega Veberiča, ki je igral glavno vlogo v tej zadevi. Kdo in kaj pa je ta Veberič? Za vsako laž in obrekovanje zmožen možakar je, kar je že opetovano dokazal. Oktobra meseca je obdolžil Veberič neko viničarko po krivici, da je grozdie krađla in v Mariboru prodajala. Za to nesramno laž je viničarka Veberiča tožila. Mož pa je milo za odpušcanje prosil. Veberičev sosed mu je očital pred kratkem v neki gostilni vse njegove grdobje. Rekel je, da je Veberič tat, ropar in slepar in zahteval, da ga toži. To vse pred pričami. Veberič pa je vsa očitanja vtaknil v žep in ni sosedu tožil. To je poštenjak, kaj? Veberič je v najboljših letih stoječi kmet, ki je prevzel od starišev lepo posestvo. Dana je to posestvo popolnoma zadolženo, gozdi so posečkani, lepo zemljišče poleg hiše je Radinski Slatini prodano in kot mlad človek je moral Veberič posestvo svoji hčerki oddati, ki je imela še toliko sreče, da je omožila človeka, ki bode dolgove poplačal. Drugače bi Veberič v svoji hiši niti več ne stanoval. In tak človek je vodja prvakov, tak človek hoče druge, poštene može omadeževati. Sram te bodi, „Narodni list“, za take pristaše!

V Röttschahu pri Konjicah imajo župnika, ki je jako dobri možakar. On pleše tako, kakor njegova kuharica. Ljubi tudi svoje ovčice, delijo s polnimi rokami mile darove za njega njegovo gospodično, ki jih poplača s ceno besedo „Bog daj srečo“. Kdor pa tej kuharici pade vsak dan vsaj desetkrat k nogami, ta je izgubljen. Telega ofika pobožna kuharica s svojim še pobožnejšim jezičkom na tako brezumljeni način, da je groza. Njen jezik je poln oban meču, ki šviga okoli kakor kača in pične rakogar, ki ji ni podan. Zato je žalostno v tej ni in morda pride še čas, ko bomo natančneje razmere pojasnili!

Neposredni davki. Tekom III. četrtletja 1908 nastanejo neposredni davki na Štajerskem do nekoli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: I. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemniški davek ter 5-odstotni davek od najemnine onih poslopj, ki so prosta hišno-najemniškega daveka in sicer: 7 mesečni obrok dne 31. julija 1908, 8. mesečni obrok dne 31. avgusta 1908, 9. mesečni obrok dne 30. septembra 1908. II. Občna pridobnina in pridobnina podjetj, podvrženih javnemu dajanju računov. III. četrtletni obrok dne 1. julija 1908. Ako se navedeni davki oziroma pripadla deželne doklade ne vplačajo najkasneje 14 dni po preteku zgoraj omenjenih plačilnih rokov, tedaj morajo se plačati tudi zamudne obresti in sicer ne samo od državnih davkov, ampak v zmislu postave z dne 15. januarja 1904. I. dež. zak. broj 17. tudi od deželnih doklad, če skupna letna dolžnost na dotičnem državnem davku preseže znesek 100 K; zamudne obresti znašajo od vsakih 100 K dotične dolžnosti i za vsak zamujen dan 1/3 v in se morajo izračunati ter z davki vred plačati od dne, ki sledi zgori naštetim rokom do vstetega dne vplačila zapadle dolžnosti. Ako se davčna dolžnost ne vplača v 4 tednih po preteku plačilnega roka, iztirja se ista s pripadlimi dokladi in z doteklimi zamudnimi obrestmi vred potom predpisane prisilnega postopanja.

Pivo podražilo se je v Ptuj od 1. julija naprej za „lag r“ na 44, 22 in 12 vin., za „Mären“ na 48, 24 in 14 vin.

Sadjarstvo in vinogradniško razstavo bode priredila kmetijska podružnica v Mariboru od 10. do 12. oktobra tega leta. Združen z njo bode tudi sadjarski in vinski sejem.

Pozor! Komando prostovoljne požarne brambe v Ptuj naznanja: Opetorano že smo čuli, da gori v ptujski okolici, čeprav precej daleč. Mestni požarniki bi radi dohiteli. Ali treba je, da se pošlje iz takih krajev konje, potem se pride takoj.

Ptujski mesarji so znižali cene mesa s. 1. julijom na 1 K do 1 K 12 h; teletina stane 1 K. Na zadujem sejmu so živinske cene grozovito padle. Mesarji so nakupili živine za celi mesec naprej.

Zrakoplov (luftbalon) se je pojavil te dni enkrat nad Ptujem. V Stopercah je prišel na tla. V balonu sta bila dva oficirja in vojvoda Jožef Ferdinand toskanski. Pošli so iz Dunaja.

Kap zadela je odvetnika g. dr. Johana Stepischnigga v Celju. Splošno se vrlega moža obžaluje. Kar pišejo prvaški listi o njegovi bolezn, pa je popoluoma neresnično. Lahka mu zemljica!

Gorelo je v Lipnici in celi trg je bil v nevarnosti. Neki učenc je valed neprevidnosti na podstrešju trgovca Seređinsky zažgal. Takoj je stalo vse v plamenih. Domača požarna brauba je takoj prihitela. Sosedne hiše so bile že v veliki nevarnosti. Došlo so požarne brambe iz Tilmiča, Grale, L-bringa, Wildona, Glenistetna, Ehrenhausna, Maribora. Ob 4 uri popoldne je bila nevarnost odstranjena. Zgorelo je podstrešje 3 traktor in je škoda za 20.000 K.

Požar. Pogorela je stanovalna hiša vrlemu voditelju rogaških kmetov g. Andreju Drofenu v Podplatu. Vkljub zavarovanju prizadeta je škoda za 3000 K. M. izražamo našemu prijatelju svoje iskreno sočutje in upamo, da bode pridna družina vkljub tej nesreči še napredovala.

Zaradi neozdravljive bolezni ustrelil se je v Cirku pri Mariboru g. Karl Ködl.

Ogenj. Hiša in gospodarsko poslopje posestnika Pöna v Baskoticu pri Konjicah sta pogoreli s pohištvo in krmo. Tudi več svinj je zgorelo. Potem je ogenj preskočil na hišo soseda

Verdnika. Tudi temu je pogorela hiša, gospodarsko poslopje in krma. Baje so zažgali otroci. Posestnika sta globoko pod škodo zavarovana.

Posoruvlost. Posestnica Marija Kumeric v Terniču pri sv. Marjeti d. p. je bila na gihtu bolana, tako da se ni mogla premikati. Njen mož jo je grozno zanedarjal. V zaklenjeni kamri je morala ležati na guli slam v lastnem blatu. Poleg tega jo je posoruvell mož še pretepal. Pravijo, da je služkinja Pippeapacher temu kriva. Zdaj ima sodaja vse v roki. Takı siccaji se godijo v poklerikaljenih pokrajinah. To je sramota za tiste, ki vzgajajo ljudstvo!

Obesil se je 77-letni občinski revež iz Črešnovca Valentin Zahari na Pragerskem. Bal se je kazni, ker je stal v preiskavi zaradi nekega zločina.

Utonila je pri kopanju v Mafi 13-letna posestnikova hčerka Neza Stanek v bližini Radine.

Dezertar. Dragonec Leopold Koržič iz Novovasi pri Sov. Basciot je pobegnil in pričel v mariborski okolici krasti. V Mariboru so ga zaprli.

Iz Koroškega.

Pozor, občinski volilci! V občini Spodnji Ljubelj so volitve pred vratami, istotako v Plajbergu. Prvaki se z vsemi sredstvi trudijo, da bi zmagali. V Kaplji so sezidali klerikalni šolski odborniki Zdravko Šlemc (boljše Šemihl), Luka Ködch in Zlaj Joh. Partl vulgo Baidle neprimerno drago šolsko palačo, ki zahteva velikansko šolske doklade. Pod naprednim gospodarstvom bi se to šolsko zgradbo spluh ne izvršilo ali pa drugače na bolj ceni način. Ali pametne može, ki imajo pri oblastih in drugje vpliv, so vrgli iz odbora. Šolsko društvo je takrat še 18.000 kron za šolsko zgradbo darovalo, ker je bil jubilejski fond za razdeliti. Tudi „Südmarka“ je dala nekaj stotakov. Kaj pa prvaška društva? Cirilova družba in posojilnice imajo le za klerikalne klosterake zavode v sv. Raptetu in sv. Jakoba denar. In to od kmetškega denarja in od kmetških obrestij. Namesto da bi se porabilo groše kmetških obrestij za lastne otroke in lastne šolske občine, meče se jih kranjskim hujskacem v žrelo... Zato pa še enkrat: Volilci, na dan in ne prestrašite se! Zmaga mora biti napredna!

Prvaki v Bistrici (Rožna dolina) nimajo posebne sreče z svojimi lažmi. Odkar so naprednjaki pri občinskih volitvah na celi črti zmagali, se pravakom kar meša. Znani farški priista Kerache, po domače Jostič je n. pr. dejal, da so bile volitve „lumparija“. Za svoje grdo obrekovanje sta ga tožila gg župan Fabust in dr. Klumbacher. Kerache je prišel k obravnavi s svojim lepim zelenim klobučkom v družbi modrijana Halaka in je bil na poti k sodnji še zelo samozavesten. Potem mu je seređa ves ponos pošel, srce mu je skočilo v hlače in domu se je peljal z žalostno povešeno glavico. Bil je namreč za svoj dolgi jezik obsojen na skupno 500 kron globe ali pa 50 dni zapora. To si bode možičel pač zapomnil! Zaradi volitev se je vpeljala tudi proti davkarju Hotujecu in adjunktju Hlepcharju disciplinarna preiskava. Morda pride še marsikaj zanimivega na dan. Tako se tresejo stebri prvaštva v Rožni dolini. Le naprej tako!

Kresovi v Rožni dolini. H kresu je gorelo na gorah Rožne doline veliko plamenov. Staro šego, katero so že opravljali naši pradedi davno pred Kristusovem rodstvom, da so prižigali ob času kresa sveti ogenj po gorah in dolinah, pač vendar ne more nikdo odstraniti. Čeravno se spenjajo klerikalne duše na vso mero, to tisoč in tisoč let staro obhajilo ne bojo odpravili. Enako pa je, če se prižiga ta ogenj ta ali oni dan, ob času kresa, ob času ko stoji solnce najvišje in ob času dolgih dni so se prižigali ti plameni! In prižigal bode jih Slovan ter German še dalje! Tudi 4. in 5. julija opomenijo ravno tisto! God sv. Janeza, slavnega apostelna evangelija, katerega je Jezus najbolj ljubil, so postavili pozneje ta čas, ker je svetila luč evangelija po celem svetu in pripoveduje že povest, da so blisketali pri rojstvu tega svetnika vrhovi visokih gor!

Suša. Iz Svetne vasi se nam piše: Vročina traja že predolgo in goreče solnce peče

neusmiljeno na zemljo. Vsa rast je ponehala in rastlina trpi. Zato smo že potrebni deža; ako ga ne bo, imeli bomo slabo leto. Suši se že vse na polju in otave ne bo, če bode tako.

Po svetu.

Antwerpen 27. junija. Glasom telegrama se je spustilo danes v Belfastu parnika z dvojnimi škrabami »Lapland« v morje. Ta parnik, ki je določen za službo »Antwerpen—Novi-York« znane »Red Star Line«, je 188 metrov dolg in je torej eden največjih pasažirskih parnikov sveta. Mašine razvijajo moči za 13.000 konjev, kar priredi srednjo hitrost 16 knotnov. Spada torej v vrsto onih parnikov, na katerih igra velikosti primerni komfort prvo vlogo. Popolnoma moderno pohištvo za pasažirje je namenjeno za 746 kajitnih pasažirjev in 1.790 pasažirjev v »Zwischendeck«. V novembu prične ta parnik s službo.

Vreme v juliju. Bū glosov vremenski koledar piše: „Prvi dnevi julija donesli bodejo spremenljivo, viharno vreme. Okoli 7. bode pričelo deževati. Moč vetra bode naraščala in od 10. naprej pride vihar. V tem času bode mokro in mrzlo. 13. julij je kritični dan prve vrste. Mokro, mrzlo in viharno vreme bode trajalo do 17. julija. OI tega časa ponehata vihar in dež in vreme postane topleje. Zadnji dnevi julija bodejo lepi.

100 oseb utonilo. V Aleksandropolu na Ruskem se je oblak odtrgal. Prišlo je do povodnji, pri kateri je nad 100 oseb utonilo. 37 mladičv so že našli.

Necloveški stariši. V Almascelta na Špankem sta zakonska Bajo svojo hčerko 16 let dolgo ujeta d žala. Dekle ni dobilo druge hrane nego živali. Ko so dekleta našli, je hodilo po štirih kakor živali in ni znalo več govoriti. Necloveške stariše so zaprli.

Požar na Bledu (Veldes). 29. p. m. je [pogorelo 32 hiš z gospodarskimi poslopji stare vasi Bied na Gorenjskem. Vile in hotele so požarniki rešili. Ogenj so vneli otroci, ki so cigarete kadili, in se je razvil z grozno naglico. Tudi kapela in nekaj gozda je pogorelo. Tudi veliko živine je pogorelo. Požarne brambe so prišle iz raznih krajev, celo iz Gorice in Trsta s posebnimi vlaki

Najbogatejši otrok sveta je sin Vanderbilta, kajti posedoval bode 480 milijonov kron. Kako živi, se izve iz tega, da so igrače tega otroka zavarovane za 120 000 K.

Smrt rešiteljca v Gradcu je umrl te dni 31-letni gozdni adjunkt Leopold Zeckl. Pred večmi leti je bil na posestvu Totič kneza Esterhazy uslužben. L 1900 je napravilo 32 cigarnov gozdno hšo in je umirilo družno gozdarja. Adunkt Zeckl je dva cigara ustrelil; končno pa je bil težko ranjen. Potem so cigani težko ranjenega slekli, mu prerezali kite na nogah, predrti ušesa, izrezali jezik in spolne organe ter vtianili prsa. Takoj potem so prišli orožniki in se je grozoviti boj vnel. 5 orožnikov je bilo ubitih. Zeckel je vkljub groznim ranam ostal živ. Ko je bil 3 leta v bolnici, oddali so ga v norišnico. Ozdravil je in hodil potem s tablico na prsih okoli ter prosil. Kajti bogati knez Esterhazy je plačal zvestemu svojemu uslužbenemu le 200 kron na leto. Zdaj je rešila smrt reveža vsega trpljenja.

Gospodarske.

Ne zabimo travnikov!

Piše Francišek Škerlec v Vičancih pri Veliki nedelji.)

»Veliko poskusi, kar je pa dobro tega se poprimi«, prvi pregovor. Ako pride kaka nova oblika pri obdelovanju med naše kmetovalce, pravijo navadno staroko pitneži: »To je ničvredno; kaj takega ni sadil ni delal moj oče in je vendar dobro gospodaril in mastno živel. Tudi jaz se ne poprimem ničesar novega in gotovo ne bodem lakote umrl«. Ko pa naposled vidi, da mu gospodarstvo po stari navadi ne gre od rok se konečno vendar loti nove iznajdbe.

Spominjam se še dobro kako je bilo ko se je prinesla trta Izabela v naše kraje. Mnogi so grajali to hvaložno trto, a kasneje jim je pa dobro došla. — Ko pa je prithotapila peronospora na naše evropske vinograde, kako hudo in bogokletno se je tistikrat govorilo čez škropljenje z modro galico. Kako veselo pa je bilo v jeseni branje tistih, ki so pridno škropili svoje gorice. Prav dobro Vam je znano, dragi bralci, koliko zagriženih sovražnikov je imel amerikanski trs, ko je priromal med nas. Poznam jednega gospodarja, kateri je nekoč zdril klobuk z glave, se udaril po prsih in se ves zapriđušil da na njegovem posestvu ne bode nikoli rastle amerikanska podlaga, dokler bo on gospodaril. Skoraj bi me tepel, ko sem mu priporočal novi nasad. Letos pa ima

tako rodno novo v cepljeno gorico, da bolje in lepše ne treba biti. (Zdaj je ta mož vinogradnik prve vrste.) Bog mu blagoslovi njegovo delo, saj je potreben.

Ko se je začelo pred par leti gnojiti z umetnimi gnojili, so tudi tukaj starokopitneži potaknili svoj jezik vmes, rekoč, da je to slarokopija, norija, ciganija, umeten gnoj je za vruga i. t. d. Dandanes me pa povprašuje od blizu in daleč, kako je ravnati z umetnim gnojem, koliko ga je vzeti in kdaj bi gnojili. Vidimo torej, da se naši kmetovalci le tedaj poprimajo novega, ako jih sila k temu pritisne. Samo malo gospodarjev imamo, ki bi delali tudi z glavo ne samo z rokami, kakor naši pradedje. Svet gre naprej in kdor ne gre z njim, ta je zgubljen. Najbolj jasno se nam to pokaže pri vinogradih in pri sadjereji. Koliko gospodarjev toži sedaj: »O ko bi začel pred 8-10 leti saditi; Sedaj bi bil na konjule. Dragi moj! Ravno tako bodo tožili tudi tisti, ki ne skrbijo zadosti za svoje travnike, kateri služijo najbolj v korist in blagostanje naših kmetovalcev.

Naši malovredni travniki se morajo v prvi vrsti izboljšati. Kdor dober travnik ima — on velja; kajti živinoreja je prvi in najvažnejši pogoj kmetijstva. Žalibog da ima zboljšanje travnikov med nami še malo prijateljev. Tudi v tej zadevi se govori še vedno tako neumno, kakor nekdanj pri škropljenju in novih nasadih. Zopet hočem podati dokaz. Pred dvema letoma sem opozoril nekega kmeta, naj si zboljša eden travnik. Ali kričal je nad menoj, kakor da bi bil jaz gjuh, rekoč, da so vsa ta nova dela za nič. — Ho ho stric Migec le počasi, dogovorimo se. — Naposled pa se da vendar pregovoriti in lansko leto si je prenovil jeden travnik, na katerem je rastle za en voz slabe, malovredne, kisle mrve. Sedaj po zboljšanju travnika pa je imel v tej hudi suši tri voze prav lepe, tečne krme. Ko je zoral star travnik in je imel zemljo pripravljeno, si je naročil travno seme od c. k. kmetijske družbe v Gradcu. Letos je že prenovil drugi travnik in zadnjič mi je pravil, da ne neha prej dokler si ne prenovi vseh travnikov. Vredno je, da bi ga posnemali tudi drugi kmetovalci. Tudi gosp. Alojz Križanič v Trgovišču pri Veliki nedelji Vam daje lepi zgled pri napravi novih travnikov. Ta mož ni kapitalist, ampak ima samo glavo na pravem mestu in pridne roke.

Moj spis ima dosedaj samo namen, da bi opozoril cenjene tovarise kmetovalce na zboljšanje travnikov. Pri prvi priloznosti pišem natančneje o tej stroki. V Vičancih, tega 28. junija 1908.

Upliv petelina na njegovo potomstvo. Zal petelin, ki se spari s slabo kokošjo, zaplodi lepše potomce, kakor dobra kokoš s slabim petelinom. Kar se tiče spela potomcev, uči skušnja da star petelin, ki ima samo 3-4 mlade kokoši, postane v prvi dobi svoje funkcije oca več petelinčkov nego kokošij. Stari petelini pa splodjo pri mladih kokoših veliko večino kokošij. Čm manj kokošij ima petelin in čm krepkejši je rod, tem več petelinčkov se sme pričakovati.

Sveže seno škoduje zajcem (kuncem). Sveže seno, ki smo ga ravnokar pripeljali iz travnika doma, škoduje ne le zgolj konjem in govadi, marveč tudi kuncem. T, ga sicer kaj radi hrustajo, vendar je to za nje jako neprimerna krma. Opazilo se je, da so kunoci po obilnem zavžitju svežega sena vzboleli, da, nekateri izmed njih so celo poginili. Seno ima v sebi, celo takrat, ko je že dobro posušeno, še zdatno množico vode, katera še le po daljšem ležanju sena na škodaju (gumnu) popolnoma izhlapi. To izparjenje vode na gumnu, ki se navadno potenje imenuje, traja po 4 do 8 tednov. S tem potenjem zgubi seno ne le zdatni del svoje vlage, marveč tudi one le nekoliko prevelike vonjave, ki je navadna pri svežem senu. Ko je to kvašenje na senu že gotovo, smemo ga pokladati brez strahu domačim živalim in torej tudi kuncem.

Sredstvo zoper mrčes. Margarini — umetno maslo iz živalske maščobe — je baje kaj izvrstno sredstvo zoper mrčes ter ima to ugodnost pred drugimi sredstvi, da ne druhti. Z margarinom se natre preprosto koža živali, zlasti na prsih, tilniku na zadoci in križu.

Ali se sme krmiti živinca s plevami snetijske pšenice? To vprašanje je rešil praktično dr. Pasch v Drazdaneh na temelju svojih številnih skušenj s krmivjo snetijske krme. Dr. Pasch si je izbral za poskušnjo živali razne starosti in spola ter je dajal živalim snetijsko krmo bodisi suho ali poparjeno, samo ali zmešano z drugo krmo ter je došel do sledočih posledic: 1. Konji, krave, ovce, koz, prasici zamorejo uživati dalje časa večjo množico strupa, ki se skriva v snetijski pšenici, ne da bi pri tem posebno trpelo njih zdravje. 2. Za to pa se lahko pripeti, da se vrbocem in kokošim po daljšem zavživanju snetijskega zrnja vnamejo čreva, radi česar nikakor ne kaže krmiti perutnino s snetijsko pšenico. 3. Toplota krvi, s kakoršno se odlikuje domača žival, zabranjuje, da tros pšenišne sneti v notranjščini živalskega telesa ne

more poginjati kali. Pri posledicah teh praktičnih skušenj je tudi prišlo na beli dan, da le samo 10% trasa je bilo sposobno za kalitev in da s krmivjo snetijske pšenice del nepoškodovanih, za kalitev primernih trosov preide v gnoj in se od tod prenese na polje, a od tod zopet na rastline.

Cikoriji je že odzvonilo. Slava cikorije, kot rastline, ki se prilega za krmo in za strd, se je kot vodni mehurček kmalu raztopila. Poljedelci so le prezgodaj spoznali, da cikorija (Phacelia tanacetifolia) s svojimi golimi stabli in srščiim perjem nikakor ne tekne govedu, katera jo prezira in da torej nikakor ne more biti ni govora o bogati molži, ki bi imela slediti po njej. Tudi čebelar se je dandanašnji že več ali manj spametoval, zakaj nabor strdi je različni, kakor to nanese lega in vrsta zemlje. Največ strdi prinaša cikorija zelo nizka ter nima kot rastlina za krmitev alkske cene. V debeli zemlji doseže višino od 60-80 cm. ter nima veliko strdi in pri najslabšem vetru se pripogne k tlom ter se več ne vspne po koncu. Ne le zgolj krave in kozje, marveč tudi čebele se nekako ogibljejo srščiim perja cikorije. Tako n. pr. je gomazelo na nekem s cikorijo za obejanem polju na Nemškem na tisoče čebel, katere niso mogle leteti; po preiskavi pa je prišlo na beli dan, da so bile perutnice čebel od ostre rastline razdrpane in njih telesece pokrite s špicami. Vrtnar Kratzfeld v Gaardenu pri Kiela (H. Hlstein) je videl na svojem s cikorijo obejanem polju večjo množico čebel, ki so nekako pijane kolovratile okrog ter je prišel do prepričanja, da je močna vonjava cikorijne cvetu omamila čebele tako, da se iz te pijanosti niso več sprebudile. Nikakor se torej ni čuditi, da navdušenost, ki se je razvnela za to rastlino, se ohladi kmalu popolnoma.

Perilo se pri kuhanju ne spari, ako položimo na dno lonca velik porcelanast pladnik. Pri obračanju perila ki se mora zmerom kohati polagoma, moramo biti previdni, da pladnika raz svojega mesta ne odstranimo.

Somišljeniki!

Kdor se strinja z našim delom, kdor razume in ceni našo nalogo, kdor ni naprednjak le na jeziku temveč tudi v dejanju, ta mora biti član našega

tiskovnega društva

(Pressverein).

Vsak član tega društva ima posoditi društvu 10 deset kron, ki se vrnejo in ki se tudi obrestujejo. Ta denar torej ni izgubljen, temveč se vrne na zahtevo v 4% obresti. Vsakdo ima lahko več deležev po 10 K, vsakdo pa vplača taki delež tudi lahko po obrokih (ratah).

Društvo ima namen, zasiguriti gospodarski, denarni temelj »Stajerca«, povečati list čimbolj, da zamore odgovarjati vsem zahtevam čitateljev, izdajati vsako leto »Stajerčev kolektor«, ki bodo nudil več koristnega in zabavnega čitiva kakor vai drugi kolektorji, — sploh ima naše tiskovno društvo namen, delati za izobrazbo, poduk, gospodarsko zboljšanje, delati za osvoboditev ljudstva od zatiranja in bede. Vsakdo bodi član, kajti izobrazba edino nas dovede do boljše bodočnosti.

Na delo!

Vodstvo tiskovnega društva, »Stajerca« v Ptuj.

Vsak naprednjak, vsak kmet, delavec in obrtnik, ki se ne da hujskati od političnih kočih farjev in prvaskih dohtarjev, ki hoče boljše gospodarsko bodočnost, ki sovraži laž in ljubi pravico, — mora biti naročnik edinega neodvisnega in brezobzirnega lista, »Stajerca«. Pa tudi na tiskovno društvo ni pozabiti!

Loterijske številke.

Gradec, dne 27. junija: 54, 57, 64, 82, 4.
Trst, dne 20. junija: 48, 41, 76, 56, 36.

Dobrostanju človeštva služita apotekarja Thierry-balzan centifolij-mazilo, o katerih izbrano pričajo stotera zahvalna pisa. Ta dva nekrešala sta, svetovnoznana sredstva, ki se nikdar pokvarita, donosila skoraj vedno pomoč. Imete ta sredstva v doma ter hranite se ednaki ponarebiti, ki so kaznive in krivične. Thierry balzan 12 malih ali 6 dvojnih steklenic Centifolij-mazilo 2 dozi K 360 se prave dobiva v apoteki pri asvarula A. Thierry v Pregradi pri Rogatec.

Razočarani so vsi o lahki in štedljivi prvi splošno hvaljena nega tekočega »Cirine-Olwachswichse« za parket in linolej, s dvakratna raba na leto potreba; drugače se le izbriše in la b. brez napake ter se daje uničiti.

Ena res splošno priljubljena lekarna je firma P. Junik Pakracu. Opozarjamo na njene inzerate in jo najtopleje priporočamo.

Prezopno oridete v delu kakor k rendez-vous, ako vam dobro ideče ure. Marsikatero sitnost bi si prihranili, ko bi vedlo kolko je ura bila. In tako lahko prdeite do dobre ure! Plačajte poštno karto na firmo: »Avstrijska eksportna družba za Dunaj-Westbahn« ter si naročite za K 8— krasno srbeno Gloria uru za gospode (glej inzerat!) za katero se 3 leta plačuje garancija.

Promet razpošiljalne trgovine zahteva aparat, o katerem velikosti nima navadni človek niti pojma. Pomisliti je na kmet in zopet tisoče komadov blaga, ki morajo biti naloženi, da s kupcem pravočasno gredo. Marsikatero blago ima zopet manj vrste po velikosti, barvi in muštri. Vsak posamezni komad vrste blaga mora biti posebej numeriran, registriran, pri postavljanju fakturiran in izbrisan iz skladiščnih o registrov. Numeriranje pa v milijone in tako se lahko predstavljamo, koliko oseb in toliko delavske moči je v tej zalogi potrebno. Razpošiljalna hiša Hans Konrad vslužuje zdaj 200 oseb; njih delu najdemo v članku v letnikih 1907 in 1908. Hanns Konradovega kolektora, ktereja dobio vsi kupci te firme zastoj in poštine prosto.

Tvrda Karl Kocian tovarna za suknjo, lodne in modno rabe iz pristne ovčje volne v Humpolcu prične ravnokar razpolagati nove vzorce obširnega sklada letne robe za gospod in gospo. Priporočamo, da se pri porabi na to staro Humpolčko firmo obrne ker je znana za solidna, o čemur se lahko vsakdo prepriča.

50000 ur gratis katalog dobi vsak čitatelj tega lista iz svetovnoznane zaloge ur in zitega blaga Max Böhnel, Dunaj Margaretenstrasse 27/27 čisto zastoj in poštine prosto. K spondečna karta z natančnim naslovom zadostuje.

Isabela-viro	kron	32-
Terano rdeče vino	„	36-
Esling belo	„	56-
50% prava slivovka	„	118-
30% pravi traber	„	105-

prodaja po 100 litrov

J. Kravagna v Ptuj

Delavec dobio trajno in dobro plačano delo v fabriki živalnega blaga (Zündwarenfabrik) Maria-Bast pri Mariboru. 389

Učenec se sprejme v usnjarski delavnici Josef Gorlupp, Ptuj, Bürgergasse. 468

Učenec za vozno in podkožno kovačnico se sprejme 14 do 15 let star, ki zna čitati in pisati. Učnega denarja ni. Vsi drugi pogoji ustne ali pisne po Fr. Kleinbrodt v Vojniku pri Celju. 453

Učenec. zmožen nemščine in slovenščine, se sprejme v spekerijskih in manufakturnih trgovini Adolf de Costa, Brežice na Savi. 454

Gostilna, prodaja tabaka, brez konkurence in žganje, 4 oralov njuh na lepem prostoru, zidano, z opno krito, vse v najboljšem stanu, se zaradi družinskih razmer za 3.550 gld. prod. Kje? se izve pri Franzu Jezovšek, čurjav Hoče. Köt. c.)

Mzarske pomočnice takoj sprejme v stalno delo Georg Kobale, mizarski mojster v Slovenski Bistrici. 479

Krojaski učenci se takoj sprejme; prednost ima kateri se je že nekaj časa učil. Vprašati je osebno ali pisмено pri Johann Werbeck, Celje, Gosposka ulica 34.

Učenec z dobro šolsko izgojo se takoj sprejme pri F. Schesterlitsch, trgovina z mesanim blagom, Št. Vid pri Ptuj. 430

Učenec z dobro šolsko izgojo se takoj sprejme pri F. Schesterlitsch, trgovina z mesanim blagom, Št. Vid pri Ptuj. 430

Varstvena marka „Anker“

Liniment Caspici comp.

namoestilo za

anker-pain-expeller

je znano kot odpejajoče, izvrstno in bolečine odstranjajoče sredstvo pri prehlajenju itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h, 140 in K 2.— Pri nakupu tega priljubljene domačje sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skatliah z našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabethstr. št. 5 nov.

Razpošilja se vsak dan.

Malo posestvo

10 do 11 oralov veliko, obstoječe iz njiv in travnikov, zidana hiša, gospodarsko poslopje skoraj novo, lepi vrtni hlevi, pri hiši 3 lepi vrtni za zelenjavo, veliko drovniče, posebno primerno za gostilničarja ali za gospodarstvo z mlekom. Več izveš pri posestniku g. Regula v Celju, Ringstr. 4.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Čenjeni gg. pekovski mojstri, 481
 reflektirajo na trajno dobro bito v e č, naj se
 benejo zaupljivo na **Johann Krainz**, pečar,
 hehollova kréma „zum g ünen Kranz“ v C lju.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Odda se
dobro idoča trgovina

tradi smrti gospodarja. Trgovina je blizu farne
 pkeve pri veliki cesti, četrt ure od kolodvora
 vevjem kraju Spodne Stajerske. Naslov se
 izve v uradništvo. 482

Pridni spretni
usnjarski pomočnik,

si se razume na vsa delovniška dela najde trajno
 službo v neki manjši usnjarski delavnici. Kje?
 pove upravništvo „Stajerska“. 483

Vsem občinskim uradom
ptujskega okraja.

S ozirom na tu-uradni ukaz z dne 24. marca 1908
 št. 329 zadevajoč sadno drevje tik okrajnih cest, katero
 se je od ljudstva že mnogokrat poškodovalo, se zopet
 občinska predstojništva opozorijo, da se bo od tiste
 občine v kateri se bo drevje poškodovalo, tirjalo v
 smislu § 20 deželnega zakona z dne 18/9. 1870 št. 52
 povrnitev vseh na drevju prizadetih stroškov.

Ker se je pretečene dni zopet v tiru okrajne ceste
 Ptuj—Zavrč uničilo več sadnega drevja tik ceste nasa-
 nega, se vsled tega občinska predstojništva prosijo, da
 porvedujejo oziroma pri cerkvi javno oznanijo, da dobi
 tisti, kateri takšnega zločinca vlovi in sem naznani
 40 kron nagrade.

Tudi naj g. obč. predstojniki pazijo. zanaprej nato,
 da se to drevje ne bo več poškodovalo in naj ljudstvo
 s lepimi nauki podučijo da je drevje nasajeno le v ko-
 rist in blagor ljudstva.

Okrajni odbor v Ptuj u dne 28. junija 1908.

Nacelnik:

Jos. Ornič m. p.

Ne okušaj, dokler ni vode zraven!
80⁰/₀

jesihova esenca,

bela in rudeča s katero se pripravljajo
 najokusnejše jedi in jesih za vkuho.
1 Liter velja 2 kroni.

Kakor se ravno potrebuje, naj se zmeša 1 liter 80% je.
 s obave esence z 30 ali 24 ali 14 litri čiste studenčne vode in iz-
 vrsten jesih je gotov.

Namizno in bučeno olje 1 liter 70 in 80 krajc
 Zaloga pri 367

R. Bračko,

trgovcu v Ptuj u v novi poštni hiši.

Prilična prodaja!

Prodaj svoj **umetni mlin**, zvezan z žago za
 žito in kovačnico, zelo krepka vodna moč na reki La-
 budski (Lavantfluss), 15 minut od železnice. Nadalje
 drugo posestvo na istem potoku, kjer je dobiti istotako
 krepka vodna moč. Nadalje gospodarsko posestvo, 3
 minute od železnice, 50 oralov zemlje s stavbiščem za
 kolodvorsko restavracijo. Vse z »fundus instructus«, tudi
 vsako posestvo samo. Vpraša se pod »Gute Existenz«,
 poste restante, Lavamünd, Koroško. 452

Mojster (Platzmeister)

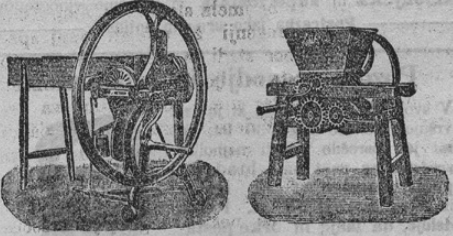
zmožen v vsej lesni stroki in rabljiv i za pi-
 carno se sprejme pri **g. Franz Gleinsch**
 v Twimbergu. Istotako se sprejmejo **delavci**
 pri oglju (Kohlenbrenner). 466

Deset zapovedi
za kmetovalca

lepo tiskane se zastoj dobijo pisмено s prosto poštno
 pod naslovom: **Ubalđ pl. Trnkoczy**, apotekar v
 Ljubljani, Kranjska, Avstrija. 485

Fabrika kmetijskih in vinogradniških
 mašin

Jos. Dangi's nasled. v Gleisdorfu
 (Stajersko)

prilporeča najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje
 za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, re-
 zler za koruzo, sesalnice za gnojnico, trijerje,
 stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje
 (Handschlepp- und Pferdeheurechen) za mrvo obračati.
 stroj za kosnjo trave in žitja, najnovejše gleisdorfske
 sadne mline v kamenitih valčkih zacinane, hidravlične
 prese, prese za sadje in vino. (Orig. Oberdruck
 Differenzial Hebelpresswerke) patent „Duchscher“, dajo
 največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleške nože
 (Gussstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in
 garancijo. — Cenik zastoj in franko. 483

MLIN

4 pari kamenja in enim volcom na zmerni vodi.
 Mlin, hišno poslopje in štala, vse z dno, vse
 dobro obdržano, 6 oralov zemlje blizu Maribora
 se po ceni hitro proda. Kje pove upravništvo
 Stajerska. 444

Zahtevajte

zastoj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 1000 slikami.
 Slika, nat. velika

Garancija več let

- Vsako ne breznapačno blago se vzeme
 pri polni svoti nazaj.
  - Nr. 365 Srebrna dam- 3 50
 ska remontoar gold.
  - Nr. 322 Srebrna remontoar 3 50
 za gospode gold.
  - Nr. 337 Srebrna anker 15 kamenjev
 gold. 5. dvojni 6 50
 mantelj gold.
  - N. 341 Srebrna anker dvojni mantelj
 15 kamenjev, oo- 7-9 50
 sebnno močna gold.
- Anton Kiffmann**
 največja zaloga ur srebrnega in zlatega
 blaga. Export v vse dežele.
 Marburg. P. I. Stajersko.

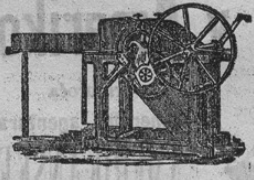

Garantirano pristno naravno vino

Namizno vino, rdeče . . . . . 18 kr.
 Namizno vino, belo . . . . . 20 „
 B zeljski burgunder . . . . . 26 „
 priporoča za oddajo v sedovju od 56 litrov naprej
Otto Kuster, Celje. Vinski ket v velikem hra-
 nilničnem poslopju. 446

Tovarna za poljedelske stroje

C. Prosch-a v Celovcu

prilporeča izboljšane
vitale (Göpel)
mlatilnice

z najnovejšimi te-
 čaji (lagerji), lahko
 tekoče. Dalje stroje
 za rezanico de-
 lati, trijerje in mline za šrot.

Kupcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo vozine
 prosto. Prodaja se tudi na obroke, ceniki se pošljajo poštno
 prosto in zastoj.

Lastna zaloga v Mariboru v Vikringhof ulici.

Zdaj kron 8.—	Za birmo!	Preje kron 20.—
---------------------	------------------	-----------------------

Visoko moderna rement. Gloria
srebrna ura
 za gospode!

Preje K 20.— Zdaj K 8.—

Ta imenitno izdelana ura pose-
 duje srčno izkušeno, v kamenja
 idoča kolesje, 3 krasno gravirane
 pokrove in „Springdeckel“, ter
 prodavno to uro za K 8.— s se-
 kundnim bazalcem K 9.—
 Pošle se po povzetju.

Avstrijska eksportna družba za ure
 Dunaj—Westbahnhof 25.

Tisočero priznanj!

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena leta 1862.	Čekovnemu ra- čunu št. 808051 pri č. kr. poš- tno-hranilničnem uradu.	Mestni de- narni zavod.	Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.	Uradne ure za poslovanje s strankami ob de- lavnikih od 8-12 ura.	Odbenje z avst. ogersko banke.
--------------------------------------	---	----------------------------	--	---	--------------------------------------

prilporeča se glede vsa-
 kega med hranilnične zadeve spada-
 jočega posredovanja, istotako tudi za posredo-
 vanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banke.
 Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
 vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

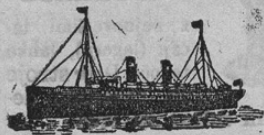
Ravnateljstvo.

Vozički otroke

za
v novi veliki trgovini 200
Johann Koss v Celju
na kolodvorskem prostoru

se dobivajo že od . . . . . gold. 6-50 naprej
druge sorte po 7-
tretje „ „ 8-
četrtje „ „ 9-
pete „ „ 10-
in s fedrami po 12-
Za finejše sorte se naj zahteva posebni cenik.

Potnikom v Ameriko

priporoča
generalna agentura
AMERIKANSKE

in White Star-Linije

najhitreje vožnjo prek **Basel-Paris-Cherbourg-New-York**, 2 odhoda v tednu, hrana že v Baselu prosta, z velikanskimi in varnimi parniki teh linij, prevoz od **Cherbourg-New-York** v resnici 5/6, do 6 dni. Vsa potrebna in natančna pojasnila daje radovoljno in zastonj:

Generalna Agentura

Im Obersteg & Co. 28 Aeschengraben Basel (Švica.) 292

samo pravi je le

Thierry-balzam

z zeleno nuno kot znamko. Najmanj se pošlje 12/3 ali 6/1 ali patent polna družinska steklenica K 5-.- Zobjoj zastonj.

Thierry centifolij-mazilo

Najmanj se pošlje 2 doze K 3-60. Zobjoj zastonj. Povsodi priznana kot najboljša domača sredstva proti bolečinam, pečenje v želodcu, krču, kašlju, hripavosti, vnetju, ranami itd. — Naslov za naročbe in denar:

A. Thierry, apoteka k angelj-varuhu v Pregradi pri Rogatem.
Zaloga v največjih apotekah. 297

Vzdržanje zdravega želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanju, in urejevanju prehranjenja ter odstranjenju neprijetnega zamašenja (Stuhlverstopfung). Dobro, iz zdravilnih zelenjav pripravljeno, apeti in prebavljenju, pospešujoče sredstvo, ki odstrani znane posledice nezmerne, napačne diete, prehlajenja, zamašenja, sestava prebitne kisline n. p. „Sodbrennen“, napenjanje itd. in krčno bolečine odstrani in zmanjša dr. Rosa balsam za želodec iz apoteke B. Fragner v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavitka nosijo pestavno deponirano varstveno marko.

Glavni depot: Apoteka

B. FRAGNER, c. kr. dvorni literant „zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinseite 203 kot Neradaente.

Poštna pošiljatev vsak dan.

1 cela steklenica 2 K. 1/2 stekl. 1 K. Po pošti proti naprej pošiljati K 1-50 se 1 malo steklenico, K 2-80 pa 1 veliko steklenico, K 4-70 2 veliki, K 8-.- 4 velike, K 22-.- 14 velikih steklenic franko vseh stacionov Avstro-Ogrske pošilja. Depoti v apotekah avstrijskih.

Čevlje!

Priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih obuval, kakor moških, ženskih in otroških čevljev domačega in tovarniškega dela po vsakovrstni ceni. Vse to se dobi in kupi pri gospodu **Ivan Berna**, Gospodska ulica št. 6 v Celju. 408

Domača pijača

narejena z „Mostin“ da izvrstno pijačo in je najboljšje nadomestilo za pristni sadni mošt. „Mostin“ je sestavina naravnih substanc in v sled tega neškodljiv ter vpliva ta pijača na človeka oživljajoče in pospešuje prebavo. 300 l. te pijače narejene z „Mostin“ stane 4 gld. 80 kr. „Mostin“ se dobi pri **Janezu Posch**, špicerijska trgovina, Maribor, Koroška ulica 20. — Poštna razpošiljatev vsak dan. — Sviri se pred ponaredbami.

Gospodska ulica št. 11. — Herrengasse Nr. 11. Karl Kasper

trgovina z mešanim blagom in ces. kr. skladišče smodnika
v Ptujju šte. 11

priporoča pri najnižji ceni: **kavo surovo in žgano, olje, riž, sladkor, čaj, rum, vonjave, petrolej, milo**, kakor vsakovrstno drugo špicerijsko blago; nadalje priporoča raznesilni **smodnik**, črni in ružjavi **smodnik** za lovce, posebno fini **lovski smodnik** v škatalih, drobni **svince, kapice, patrone** za puške in revolverje i t. d. — Glavna zaloga **Tomaževe žindre, kajnita 40%-no kalijevo sol** za gnojenje travnikov, njiv, za jesen in spomlad. — Prodaja **žveplenokislega amonjaka** in **superfosfata** za gnojenje vinogradov. — Postrežba jake urna in solidna.

Pozor, gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki jo izvršujem že več nego 30 let, se mi je posrečilo iznajti najboljše sredstvo za rast brk, brade in proti izpadanju brk in las in to je **KAPILOR št. 1**. On deluje, da lasje in brke postanejo gosti in dolgi, odstranjuje pralaj in vsako drugo kožno bolezen glave. Naroči naj si vsaka družina. Imam mnogo priznalic in zahvalnic. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 60 h, 2 lončka 5 K.

Naročajte samo pri meni pod naslovom **Peter Jurišič** 579
lekarnar v Pakracu šte. 200 v Slavoniji.

Svilne robce

Volneno blago

Druk od firbarja

Cajge in satene

Platno belo in pisano

Štofe in kamgarn

Srajce in kravate

kupuje večina 201

samo v ta novi veliki trgovini

Johann Koss v Celju

na kolodvorskem prostoru.

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodni. — Naravnost brez prekladanja v New-York in v Filadelfijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladji. — Nizke vožne cene. — Pojasnila daje

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel na Dunaji ali

Franc Dolenc, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41.

Vozičke za otroke

(Kinder-Sitz- und Liegewägen), v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v zalogi in priporočata po 12, 16, 20, 24, 30, 35, 40—50 K.

Cene so nizke, vozički so lično in močno izdelani. Pismenim naročilom se hitro, pošteno in točno ustreže.

Brata Slawitsch, trgovca v Ptujju.

Kosci pozor!

Če hočeš, da bi kosa dobro rezala in dolgo brit držala, tedaj si kupi naradni kamen z znamko „Mäher“ katerega dobiš le pri **Johann Oder St. Lorenzen** ob Marburg. Po pošti 10 komadov 4 krone franko. 417

Jos. Kasimir

nasproti W. Sirks Nfl.

v PTUJU

trgovina s špicerijo, materialom, barvnim blagom, pripomočki karbolinej, galica, žveplo, gumi-trakovi, strešni lak, smola, papa, portland in roman-cement po najnižjih cenah in solidni postrežbi

Novost!!

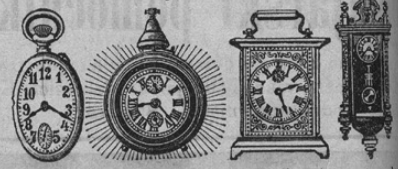
„Podagrín“

Novost!!

izvrstna proti gihtu revmi, ozebi in potnimi nogam. Karbolinej za sadno drevje špricati in ščititi proti raku, krvni uši in drugemu mrčesju ter proti poškodovanju od zajcev.

5000 ur zastonj

katalog pošljem vsakomur brez plačila zastonj in prosto.

Rosk. pat. 3-.-	kron	Budilnica 2-40	kron	J. budilnica 6-.-	Ura na per. dej. 70 cm. 1-.-
Sreb. Rosk. 6-.-	Sved. vler. 3-.-	Stolp. zvon. 5-.-	Godba . . 10-.-	Stolp. zvon. 8-.-	Zbudilnica 11-.-
Sreb. dvojni mantelj 8-.-		Kuhnj. ura 3-.-	6 valčkov. 12-.-	Z godbo . 11-.-	

Original Omega, Schaffhausen, Glashütte, Helios, Amalia, izkušeno, od K 13-.-; srebrno in zlato blago po originalnih fabriških cenah. 3 leta garancija. Izmenjava ali denar nazaj.

Max Böhnel, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27 v lastni hiši. Zapriseženi cenilci in strokovnjak. Največja in najstarejša tvrdka. Osnovana l. 1840. 5000 slik-katalog zastonj in poštne prosto. 38

PLAHTE (Prtiči)

iz domačega platna po . . . . . gold. 1-30
iz močne debele kontenine 1-20
iz tirolskega platna 1-50
v novi veliki trgovini 201

JOHANN KOSS v Celju

na kolodvorskem prostoru.

Meščanska parna žaga.

Na novem letnem trgu (Lendplatz) v Ptujju zraven klanice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo. Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtni in spahati i. t. d. 38

V ptujjskem mestnem soparnem kopališču

se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledečih jako znižanih cenah. Vsak naveden dan obliuri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.) 378
Vodstvo ptujjskega mestnega kopališča (Pettauer Badeanstalt).

Velika zaloga gotovih oblek

za otroke vsake starosti iz štofa in cajga, ženskih jaken (jopc) 303

štofaste in

moških oblek

hlače iz cajga in štofa zelo po cen. v novi veliki trgovini

JOHANN KOSS v CELJU

na kolodvorskem prostoru.